

Udskriftsdato: 14. december 2025

2018/1 LSF 88 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af SU-loven og lov om statens
voksenuddannelsesstøtte (Sammenlægning af flere krav om tilbagebetaling
af SU eller SVU til ét tilbagebetalingskrav samt forhøjelse af fribeløb
under lønnet praktik på uddannelsen til transportbetjent)**

Ministerium: Uddannelses- og Forskningsministeriet

Journalnummer: Uddannelses- og Forskningsmin., j.nr.
18/046057

Forslag

til

Lov om ændring af SU-loven og lov om statens voksenuddannelsesstøtte

(Sammenlægning af flere krav om tilbagebetaling af SU eller SVU til ét tilbagebetalingskrav samt forhøjelse af fribeløb under lønnet praktik på uddannelsen til transportbetjent)

§ 1

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 1565 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 24, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »fængselsbetjent«: »eller transportbetjent«.

2. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Flere krav om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, der rejses efter § 29, stk. 3, eller § 30, stk. 4, og som er udbetalt inden for samme støtteår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav. Stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav vil være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af uddannelsesstøtte, som indgår i tilbagebetalingskravet. Forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet.«

§ 2

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 1693 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Flere krav om tilbagebetaling af SVU, der rejses efter stk. 1, og som er udbetalt inden for samme kalenderår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav. Stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav vil være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af SVU, som indgår i tilbagebetalingskravet. Forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1, har virkning for beregning af årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet ved den endelige tildeling, jf. SU-lovens § 22 og § 22 a, fra støtteåret 2018 og derefter.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 2, og § 2 har virkning for krav om tilbagebetaling af støtte, der vedrører udbetalinger af støtte for kalenderåret 2019 og derefter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Sammenlægning af tilbagebetalingskrav
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. SU
 - 2.1.1.2. SVU
 - 2.1.1.3. Inddrivelse af krav om tilbagebetaling af SU og SVU
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Højeste fribeløb under lønnet praktik på uddannelsen til transportbetjent
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at give mulighed for, at flere krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt støtte i form af enten statens uddannelsesstøtte (SU) eller statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), der vedrører flere måneder, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet krav med ét stiftelses- og forfaldstidspunkt, der løber fra det tidspunkt, hvor der første gang blev udbetalt støtte med urette.

Det har også hidtil været den administrative praksis for Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (herefter styrelsen), at flere tilbagebetalingskrav er blevet lagt sammen til ét samlet krav med ét stiftelses- og forfaldstidspunkt.

I forbindelse med etableringen af et nyt inddrivelsessystem på Skatteministeriets område, er Uddannelses- og Forskningsministeriet blevet opmærksom på behovet for hjemmel til at kunne sammenlægge flere tilbagebetalingskrav til ét samlet tilbagebetalingskrav med ét samlet stiftelses- og forfaldstidspunkt. Hjemlen skal således gøre det muligt at fortsætte den nuværende praksis for administration af tilbagebetalingskrav.

Det foreslås derfor, at der fastsættes hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SU eller SVU, der er udbetalt inden for samme støtteår, som ét samlet krav med ét stiftelses- og forfaldstidspunkt. Det vil være en betingelse, at der er tale om krav, der rejses på samme tidspunkt, når det viser sig, at støttebetingelserne ikke er opfyldt. Forældelsesfristen for det samlede krav vil skulle regnes fra det rejste kravs stiftelses- og forfaldstidspunkt.

Lovforslaget har endvidere til formål at give mulighed for, at uddannelsessøgende under uddannelse til transportbetjent kan tildeles det højeste fribeløb i perioder med lønnet praktik.

Uddannelsen til transportbetjent er en ny uddannelse, som oprettes i forbindelse med, at Kriminalforsorgen pr. 1. januar 2019 overtager opgaven med at transportere varetægtsarrestanter fra politiet. Uddannelsen varer 2 år og indledes med 3 måneders skoleundervisning, efterfulgt af to lønnede praktikforløb på henholdsvis 9 og 12 måneder i en af Kriminalforsorgens transport- og bevogtningsenheder.

I perioder med lønnet praktik tildeles uddannelsessøgende som udgangspunkt det mellemste fribeløb. Transportbetjentenes løn i praktikperioderne er imidlertid så høj, at det mellemste fribeløb altid vil blive overskredet. Med henblik på at undgå, at den uddannelsessøgende skal betale SU fra perioden med skoleundervisning tilbage på grund af praktiklønnens størrelse, foreslås det, at uddannelsessøgende under uddannelse til transportbetjent tildeles det højeste fribeløb i perioder med lønnet praktik.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Sammenlægning af tilbagebetalingskrav

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. SU

Det følger af SU-lovens § 7, stk. 7, 1. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017, at SU tildeles med et beløb pr. kalendermåned (støttmåned) i et kalenderår (støtteåret). SU udbetales forud i månedlige rater, jf. SU-lovens § 38 b, stk. 2. Det følger endvidere af SU-lovens § 28, at SU udbetales med foreløbige beløb i støtteåret og med endelige beløb efter støtteårets afslutning.

Den foreløbige støttetildeling sker på grundlag af de oplysninger, der foreligger ved støttetildelingen, og de foreløbige beløb kan ændres, eller udbetalingen kan standses, før den endelige tildeling, hvis der i løbet af støtteåret sker ændringer i den uddannelsessøgendes forhold, der har betydning for tildelingen af SU, jf. SU-lovens § 29, stk. 1 og 2. Det kan f.eks. være, hvis den uddannelsessøgende modtager anden offentlig støtte under uddannelsen, hvis den uddannelsessøgende afbryder sin uddannelse, hvis den uddannelsessøgendes bopælsstatus ændres fra udeboende til hjemmeboende, eller hvis den uddannelsessøgende – som er EU/EØS-borger med status som vandrende arbejdstager – i løbet af støtteåret ophører fra sit studiejob og dermed ikke længere har status som vandrende arbejdstager.

Foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelserne for tildeling af SU, herunder de betingelser, der er beskrevet i SU-lovens kapitel 1, kan kræves tilbagebetalt, før den endelige tildeling finder sted, jf. SU-lovens § 29, stk. 3.

Uddannelsesstøtte tildeles med endelige beløb på grundlag af oplysninger om den uddannelsessøgendes egenindkomst, forældrenes indkomstgrundlag, studieforhold, anden offentlig støtte, bopælsstatus m.v., jf. SU-lovens § 30, stk. 1.

Efter SU-lovens § 30, stk. 3, skal den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildelingen af uddannelsesstøtten med endelige beløb.

Foreløbige beløb, der er udbetalt, kræves tilbage, hvis den uddannelsessøgende ikke opfylder oplysningspligten. Kravet kan frafaldes helt eller delvis, bl.a. hvis den uddannelsessøgende senere opfylder oplysningspligten, og det fremgår af oplysningerne, at uddannelsesstøtte kan tildeles, jf. SU-lovens § 30, stk. 4.

SU-lovens § 30, stk. 4, angår såvel den uddannelsessøgendes pligt til selv at komme med oplysninger, hvis der sker ændringer i den pågældendes forhold, som pligten til at give oplysninger til brug for den endelige tildeling af støtte, hvis styrelsen efterspørger konkrete oplysninger. Der kan eksempelvis være tale om oplysninger om den uddannelsessøgendes indkomst, studieforhold eller bopælsstatus.

Styrelsen står for tildeling og udbetaling af SU og rejser eventuelle krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SU, jf. SU-lovens § 41, stk. 1.

Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetalingen efter bl.a. SU-lovens § 29, stk. 3, og SU-lovens § 30, stk. 4, jf. SU-lovens § 31, stk. 1. Det er på baggrund heraf fastsat, at et beløb skal betales tilbage senest den 1. i den måned, der følger 2 måneder efter, at kravet er fremsendt, jf. § 57, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1515 af 13. december 2017 om statens uddannelsesstøtte (SU-bekendtgørelsen). Det er endvidere fastsat, at hvis beløbet ikke betales tilbage straks, jf. SU-bekendtgørelsens § 57, stk. 2, kan Udbetaling Danmark bestemme, at beløbet skal betales tilbage på en afdragsordning med lige store beløb over maksimalt 3 år, og afdragene på hvert enkelt krav skal være på mindst 200 kroner pr. måned. Det følger af SU-bekendtgørelsens § 59, stk. 1.

Beløb, der skal betales tilbage, forrentes fra den første i den måned, der følger 2 måneder efter den måned, kravet om tilbagebetaling er fremsat. De til enhver tid skyldige beløb forrentes med en årlig rente, der svarer til den, der følger af renteloven, og renten tilskrives månedligt. Det følger af SU-lovens § 31, stk. 2 og 3.

Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med for meget udbetalt uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 38. For så vidt angår tilbagebetaling af for meget modtaget SU, har uddannelses- og forskningsministeren senest fastsat, at der for eksempel opkræves et gebyr på 10 kr. pr. giroopkrævning, 60 kr. ved udsendelse af rykker ved for sen betaling, og et gebyr på 150 kr. ved opsigelse af tilbagebetalingsordning. Der henvises til § 1, stk. 1, nr. 2 og 4, i bekendtgørelse nr. 1182 af 26. september 2016 om gebyrer for ekspedition af Udbetaling Danmarks opgaver i forbindelse med opkrævning og tilbagebetaling af statens uddannelsesstøtte.

Styrelsens krav om tilbagebetaling af SU både stiftes og forfalder som udgangspunkt på udbetalingstidspunktet, idet kravene i princippet kan rejses straks efter udbetaling, hvis det viser sig, at modtageren allerede på udbetalingstidspunktet ikke har opfyldt betingelserne for at modtage støtten.

Når der over en periode på flere måneder er udbetalt SU med urette, stiftes der således en ny fordring – med sit eget stiftelses- og forfaldstidspunkt – på tilbagebetaling af ydelsen for hver enkelt måned, hvor der er udbetalt støtte med urette.

For krav om tilbagebetaling af SU gælder den almindelige forældelsesfrist på 3 år, der følger af § 3, stk. 1, i forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015. Forældelsesfristen regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt, med mindre andet følger af andre bestemmelser, jf. § 2, stk. 1, i forældelsesloven. Det følger herefter, at når der månedligt over en periode på flere måneder udbetales SU med urette – og hvor der for hver månedlige udbetaling opstår en ny fordring med eget stiftelses- og forfaldstidspunkt – vil hver enkelt fordring således også have sit eget forældelsestidspunkt, der som udgangspunkt indtræder 3 år efter hver udbetaling.

2.1.1.2. SVU

Det følger af § 12, stk. 1 og 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018 (SVU-loven), at SVU gives som tilskud til dækning af den uddannelsessøgendes leveomkostninger for en periode, der svarer til den normerede uddannelsestid, og at SVU kan gives til uddannelse i sammenlagt mindst 1 uge omregnet til heltid og sammenlagt højst i de perioder, der er nævnt i lovens § 5, stk. 1, og § 9, stk. 1. Efter SVU-lovens § 5, stk. 1, kan SVU gives til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse inden for et samlet støttesystem (klippekort til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse) på højst 40 uger omregnet til heltid. SVU til videregående uddannelse gives efter et begrænset støttesystem på højst 40 uger på heltid, jf. SVU-lovens § 9, stk. 1.

Det fremgår af SVU-lovens § 13, stk. 1-3, at SVU beregnes som et beløb pr. uge afhængigt af hvilken type uddannelse, den uddannelsessøgende gennemgår. Således fremgår det bl.a. af SVU-lovens § 13, stk. 2, at SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse ved heltidsuddannelse udgør et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt. Efter

SVU-lovens § 13, stk. 3, udgør SVU til videregående uddannelse et beløb pr. uge svarende til 60 pct. af fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

SVU tildeles på baggrund af en beregnet ugentlig uddannelsesetid, jf. SVU-lovens § 13, stk. 4.

Foruden udbetaling direkte til den uddannelsessøgende, kan der ske udbetaling af SVU til dennes arbejdsgiver i de tilfælde, hvor der er truffet aftale om, at arbejdsgiveren fortsætter med at udbetale sædvanlig løn under uddannelsen, forudsat at lønnen mindst svarer til SVU, og at der er truffet aftale om udbetaling af tilskud til deltagerbetaling efter SVU-lovens § 7 til arbejdsgivere, der betaler for undervisningen. Dette følger af SVU-lovens § 13, stk. 8.

Uanset om SVU udbetales til den uddannelsessøgende selv eller til dennes arbejdsgiver, sker al udbetaling af SVU bagudrettet for 4 eller 5 uger. Hver udbetalingsperiode slutter næstsidste søndag i en måned, jf. § 26, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 733 af 16. juni 2016 om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-bekendtgørelsen).

Det er bl.a. en betingelse for at modtage SVU, at den uddannelsessøgende har deltaget i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter. Ophører den uddannelsessøgende med at deltage i en planlagt uddannelse, bortfalder SVU for den resterende del af uddannelsen med udgangen af den kalenderuge, hvori den uddannelsessøgende er holdt op. Det følger af SVU-lovens § 14, stk. 1.

SVU samt tilskud til deltagerbetaling kræves tilbage fra modtageren, hvis betingelserne for SVU ikke er opfyldt, og den uddannelsessøgende vidste eller burde vide dette. Det følger af SVU-lovens § 16, stk. 1. Det kan f.eks. være, hvis den uddannelsessøgende modtager anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne, eller hvis den uddannelsessøgende ikke er studieaktiv, jf. SVU-lovens § 2.

Styrelsen står for tildeling og udbetaling af SVU og rejser eventuelle krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SVU. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SVU, jf. SVU-lovens § 16, stk. 3.

Der kan efter SVU-lovens § 16, stk. 2, 1. pkt., fastsættes regler om tilbagebetalingen af beløb, der er rejst efter SVU-lovens § 16, stk. 1. Det er på baggrund heraf fastsat, at for meget udbetalt SVU, herunder til deltagerbetaling, skal betales tilbage senest den 1. i den måned, der følger 2 måneder efter, at kravet er fremsat, jf. § 31, stk. 2, i SVU-bekendtgørelsen. Det er endvidere fastsat, at hvis for meget udbetalt SVU ikke straks betales tilbage, kan Udbetaling Danmark bestemme, at for meget udbetalt SVU, herunder til deltagerbetaling, skal betales tilbage med lige store beløb over en periode på højst 3 år. Under særlige omstændigheder kan der dog fastsættes en længere afdragsperiode. Den enkelte rate kan dog ikke være mindre end 200 kr. for det enkelte krav. Der henvises til SVU-bekendtgørelsens § 33, stk. 1.

SVU, der skal betales tilbage, forrentes fra den første i den måned, der følger 2 måneder efter, at kravet om tilbagebetaling er fremsat. Den til enhver tid skyldige gæld forrentes med en årlig rente, der svarer til den, der følger af renteloven, og renten tilskrives månedligt. Der henvises til SVU-lovens § 16, stk. 4.

Styrelsens krav om tilbagebetaling af SVU både stiftes og forfalder som udgangspunkt på udbetalings-tidspunktet, idet kravene i princippet kan rejses straks efter udbetaling, hvis det viser sig, at modtageren allerede på udbetalingstidspunktet ikke har opfyldt betingelserne for at modtage støtten.

Når der over en periode på flere måneder er udbetalt SVU med urette, stiftes der således en ny fordring – med sit eget stiftelses- og forfaldstidspunkt – på tilbagebetaling af ydelsen for hver enkelt måned, hvor der er udbetalt støtte med urette.

For krav om tilbagebetaling af SVU gælder den almindelige forældelsesfrist på 3 år, der følger af § 3, stk. 1, i forældelsesloven. Forældelsesfristen regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt, med mindre andet følger af andre bestemmelser, jf. § 2, stk. 1, i forældelsesloven. Det følger herefter, at når der månedligt over en periode på flere måneder udbetales SVU med urette – og hvor der for hver månedlige udbetaling opstår en ny fordring med eget stiftelses-

og forfaldstidspunkt – vil hver enkelt fordring således også have sit eget forældelsestidspunkt, der som udgangspunkt indtræder 3 år efter hver udbetaling.

2.1.1.3. Inddrivelse af krav om tilbagebetaling af SU og SVU

Når betalingsfristen for tilbagebetalingskrav er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, overdrager Udbetaling Danmark, på styrelsens vegne, styrelsens fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden (herefter RIM). Dette følger af § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 (herefter gældsinddrivelsesloven).

Fordringshaveren skal ved overdragelsen af fordringer til RIM oplyse om alle forhold, som efter RIM's bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder efter omstændighederne oplysning om fordragens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol, tilskrevne renter, gebyrer og omkostninger. Dette følger af § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Fordringer afvises fra registrering i RIM's modtagelsessystem, hvis ikke de nødvendige oplysninger efter bekendtgørelsens § 3 er medsendt, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Når en fordring på tilbagebetaling af SU eller SVU overdrages til RIM, indtræder forældelsen tidligst 3 år fra det tidspunkt, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i gældsinddrivelsesloven.

Efter gældsinddrivelsesloven er der fastsat en dækningsrækkefølge, som angiver, i hvilken rækkefølge krav bliver dækket i forbindelse med en inddrivelsesindsats. Det følger herefter af gældsinddrivelseslovens § 4, stk. 1, at først dækkes krav på betaling af bøder, dernæst dækkes krav om underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav, og endelig dækkes øvrige fordringer. Inden for hver kategori dækkes fordringer i den rækkefølge, de er modtaget til inddrivelse hos RIM, dog således at renter dækkes forud for hovedstolen, jf. gældsinddrivelseslovens § 4, stk. 2.

En af de inddrivelsesskridt, som RIM kan anvende til at inddrive misligholdt gæld til det offentlige, er modregning i krav, som skyldneren måtte have mod det offentlige (f.eks. krav på tilbagebetaling af overskydende skat). Med modregning ophører en fordring ved, at den afregnes i en anden fordring. Modregning sker ved, at restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om modregning, som sendes til skyldneren (modregningserklæringen). Det er alene fordringer, der er retskraftige på tidspunktet for modregningen, der kan bruges til modregning i skyldnerens krav mod det offentlige.

Det er fast antaget i retspraksis, at staten i modregningsmæssig henseende skal betragtes som én enhed. Det betyder, at de forskellige statslige myndigheder skal betragtes som én enhed, selvom de hører under hver deres ministerium

Hvis skyldneren har overdraget sit krav mod staten til tredjemand, kan RIM foretage modregning i det overdragede krav mod staten, hvis betingelserne i gældsbrevslovens § 28 er opfyldt.

Det følger af gældsbrevslovens § 28, 1. pkt., at en fordring på overdrageren kan skyldneren (f.eks. staten) benytte til modregning, medmindre fordringen er erhvervet efter det tidspunkt, da skyldneren fik kendskab eller formodning om overdragelsen. Var fordringen uforfalden på dette tidspunkt, kan den dog kun bruges til modregning, hvis den forfaldt senest samtidig med gældsbrevsfordringen.

Modregning i skyldnerens (f.eks. borgeren) krav på tilbagebetaling af f.eks. overskydende skat kan på den baggrund ske, selvom skyldneren har overdraget sin fordring (hovedfordringen), inden det tidspunkt, hvor RIM fremsender en modregningserklæring. Modregningserklæringen skal vedrøre krav mod skyldneren, der er erhvervet inden det tidspunkt, hvor RIM fik kendskab eller formodning om overdragelsen. Er kravet mod skyldneren uforfaldent på dette tidspunkt, kan det dog kun bruges til modregning, hvis det forfaldt senest samtidig med skyldnerens krav mod det offentlige.

Adgangen til at foretage modregning ved inddrivelse af gæld til det offentlige er endvidere relevant

i sager, hvor skyldneren tages under bobehandling. Hvis en støttemodtager, der skal betale for meget modtaget SU eller SVU tilbage, tages under bobehandling, indtræder staten som fordringshaver i boet, og staten vil under de givne omstændigheder have mulighed for at foretage modregning i krav, som støttemodtageren måtte have mod staten. Det kunne f.eks. være krav om tilbagebetaling af skat. Krav om tilbagebetaling af skat anses for stiftet ved indkomstårets udløb.

Ved vurderingen af, om staten – i tilfælde af at støttemodtageren tages under bobehandling – har mulighed for at foretage modregning i støttemodtagerens krav mod staten, skal der sondres mellem krav, der er opstået henholdsvis indtil og med fristdagen og efter fristdagen men inden dekretet. Fristdagen er det tidligste af følgende tidspunkter: 1) Den dag, skifteretten modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. 2) Dagen for skyldnerens død, hvis dødsboet behandles efter reglerne om insolvente boer, jf. §§ 69-72 i lov om skifte af dødsboer. 3) Dagen for beslutning om likvidation eller tvangsopløsning af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden 3 måneder efter denne beslutning modtager begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller af egen drift indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret. Der henvises til konkurslovens § 1, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014.

Det følger herefter af konkurslovens § 42, stk. 1, at staten – i tilfælde af at støttemodtageren tages under bobehandling – kan foretage modregning af krav om tilbagebetaling af SU eller SVU i krav, som støttemodtageren måtte have mod staten, hvis både støttemodtagerens krav mod staten (hovedkravet) og statens krav (modkravet) er stiftet til og med fristdagen. Det følger desuden af konkurslovens § 42, stk. 2, at der tillige kan ske modregning, hvis både hoved- og modkrav er stiftet efter fristdagen men inden dekretet. Der kan derimod ikke ske modregning, hvis hoved- og modkravet er stiftet på hver sin side af fristdagen.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har hidtil været styrelsens praksis, at krav om tilbagebetaling af SU for flere måneder, der er rejst efter SU-lovens § 29, stk. 3, eller SU-lovens § 30, stk. 4, og krav om tilbagebetaling af SVU for flere måneder, der er rejst efter SVU-lovens § 16, stk. 1, rejses som ét samlet krav, hvis kravene vedrører samme støtteår og rejses på samme tidspunkt. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor den uddannelsessøgende ikke har ret til SU eller SVU i perioden, fordi den uddannelsessøgende har afbrudt sin uddannelse. Der sammenlægges alene krav, der er rejst efter samme bestemmelse.

I forbindelse med etableringen af et nyt inddrivelsessystem på Skatteministeriets område, er Uddannelses- og Forskningsministeriet blevet opmærksom på behovet for hjemmel til at kunne sammenlægge flere tilbagebetalingskrav til ét samlet tilbagebetalingskrav med ét stiftelses- og forfaldstidspunkt. Hvis der ikke er hjemmel til at sammenlægge flere krav om tilbagebetaling af SU eller SVU, vil styrelsen skulle rejse selvstændige krav om tilbagebetaling af SU eller SVU for hver enkelt måned, hvor der er udbetalt SU eller SVU med urette. Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at dette vil være u hensigtsmæssigt for både den, der skal betale støtte tilbage, og for administrationen af tilbagebetalingskravene, hvis styrelsens krav fremover skal håndteres enkeltvis.

For de uddannelsessøgende – og for virksomheder i relation til SVU – vil flere enkeltstående krav om tilbagebetaling af flere måneders SU eller SVU betyde, at der for hvert enkelt krav skal betales (et minimums-) afdrag på samme tid, ligesom der kan blive opkrævet gebyrer på hvert enkelt krav. Samlet set vil en opsplitning af kravene til flere enkeltstående krav derfor kunne medføre øgede omkostninger for den, der skal betale støtte tilbage. Hertil kommer, at flere enkeltstående krav vil kunne gøre det vanskeligere for den, der skal betale støtte tilbage, at danne sig et samlet overblik over sin gæld.

Det vil endvidere medføre en væsentligt tungere administration, såfremt krav om tilbagebetaling af flere måneders SU eller SVU skal splittes op i flere enkeltstående krav, der skal håndteres separat.

Det foreslås derfor, at der gives hjemmel til, at flere krav om tilbagebetaling af SU eller SVU, der er

udbetalt inden for samme støtteår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet krav med ét stiftelses- og forfaldstidspunkt. Stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav fastsættes til det tidligste tidspunkt for udbetaling af SU eller SVU, som indgår i tilbagebetalingskravet. Med det tidligste tidspunkt menes den dato, hvor støttemodtageren får den første udbetalte støtte til sin disposition. Det betyder, at hvis der f.eks. kræves støtte tilbagebetalt for månederne januar, februar og marts i samme støtteår, vil kravets stiftelse- og forfaldstidspunkt regnes fra tidspunktet, hvor støttemodtageren har støtten for januar måned til sin disposition. Hvis styrelsen senere samme år, f.eks. i november måned, skal rejse krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt støtte for oktober måned, så rejser styrelsen et helt nyt krav, hvor stiftelses- og forfaldstidspunktet er tidspunktet, hvor støttemodtageren har støtten for oktober måned til sin disposition. Dette krav bliver ikke lagt sammen med krav, der måtte være rejst på et tidligere tidspunkt. Der sker alene sammenlægning af krav, som rejses på samme tidspunkt og efter samme bestemmelse.

Det foreslås for så vidt angår sammenlagte krav om tilbagebetaling af SU eller SVU, at forældelsen for det samlede krav regnes fra kravets stiftelses- og forfaldstidspunkt, som med forslaget vil være det tidligste tidspunkt for udbetaling af et beløb, som indgår i tilbagebetalingskravet. Det vil sige det tidligste tidspunkt, hvor beløbet er til støttemodtagerens disposition. Så længe kravet ikke er overdraget til RIM, giver dette støttemodtageren en mindre fordel, idet forældelsen af de senest udbetalte rater vil indtræffe tidligere end ellers. Når kravet overdrages til RIM, indtræder forældelse tidligst 3 år fra det tidspunkt, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i gældsinddrivelsesloven.

Sammenlagte krav vil – som for enkeltstående krav – først forrentes fra den første i den måned, der følger 2 måneder efter, at det sammenlagte krav om tilbagebetaling af fremsat. Der vil således ikke blive tilskrevet renter af kravet, før alle udbetalinger af støtte, der er indeholdt i kravet, faktisk er blevet udbetalt.

Ved sammenlægning af flere krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt støtte, hvor det samlede krav får ét stiftelses- og forfaldstidspunkt – det tidligste tidspunkt for udbetalingen af støtte, som indgår i tilbagebetalingskravet – kan det i forhold til modregningsadgangen efter gældsbrevslovens § 28 medføre en fordel for staten i de situationer, hvor støttemodtageren har transporteret et krav mod staten i f.eks. overskydende skat til tredjemand end efter gældende ret.

Det skyldes, at der i styrelsens sammenlagte krav mod støttemodtageren vil kunne indgå krav, som efter gældende ret først ville være stiftet efter det tidspunkt, hvor støttemodtageren har underrettet RIM om overdragelsen.

Forslaget vil endvidere kunne give staten en fordel i forhold til andre kreditorer i det tilfælde, hvor støttemodtageren tages under bobehandling efter konkurslovens § 1, og hvor der er grundlag for modregning i krav, som støttemodtageren samtidig måtte have mod staten. Det skyldes, at der i styrelsens sammenlagte krav mod støttemodtageren vil kunne indgå krav, som reelt kan være stiftet efter fristdagen, men som med den foreslåede ordning får fastsat et stiftelsestidspunkt, der kan gå forud for fristdagen. Derved gives styrelsen mulighed for at opnå fyldestgørelse for krav, hvor der ellers ikke ville være mulighed for modregning.

Det kan imidlertid også forekomme, at styrelsens modregningsadgang forringes. Det er tilfældet, hvis støttemodtagerens krav mod staten stiftes efter fristdagen, hvorimod styrelsens krav på tilbagebetaling af støtte, der reelt er stiftet efter fristdagen, efter den foreslåede ordning anses som stiftet på det tidligste tidspunkt, som kan være før fristdagen. I denne situation vil modregning være udelukket, da kravene er stiftet på hver sin side af fristdagen.

Det er med den foreslåede ordning vurderingen, at hensynet til en effektiv inddrivelse af gæld til det offentlige, en effektiv administration af SU og SVU samt hensynet til den enkelte støttemodtagers mulighed for at kunne få samlet tilbagebetalingskrav vedrørende samme ydelse (SU eller SVU) til ét samlet krav med de fordele, der følger heraf, jf. ovenstående, vægter højest.

2.2. Højeste fribeløb under lønnet praktik på uddannelsen til transportbetjent

2.2.1. Gældende ret

Det følger af SU-lovens § 28, at SU udbetales med foreløbige beløb i støtteåret. Den endelige tildeling sker efter udgangen af hvert støtteår i forbindelse med indkomstkollen. Her sammenholder styrelsen den uddannelsessøgendes egenindkomst i støtteåret med årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet. Overstiger egenindkomsten den uddannelsessøgendes årsfribeløb eller uddannelsesfribeløb, skal den uddannelsessøgende tilbagebetale en del af eller hele den modtagne støtte. Det følger af SU-lovens § 30, stk. 1 og 2.

Det følger endvidere af SU-lovens § 23, stk. 2 og 3, at egenindkomsten består af enhver positiv indkomst, der henføres til eller indgår i den personlige indkomst, kapitalindkomst og aktieindkomst, der beskattes efter personskatteovens § 8 a, stk. 2. Heri fradrages kun SU-stipendium, arbejdsmarkedsbidrag, godtgørelse efter § 9 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, samt renter af beløb, der den 31. december 1993 er opsparet på en uddannelsesopsparingskonto og ikke senere hævet.

Det følger videre af SU-lovens § 22, stk. 1, at årsfribeløbet, som egenindkomsten sammenholdes med, er sammensat af de månedlige fribeløb.

Det laveste fribeløb på 12.222 kr. (2018-niveau) til uddannelsessøgende på videregående uddannelser, gælder i måneder, hvor den uddannelsessøgende modtager SU til videregående uddannelse (inden for klippekortet), jf. SU-lovens § 24, stk. 1.

Det mellemste fribeløb på 19.353 kr. (2018-niveau) gælder i måneder, hvor den uddannelsessøgende har fravalgt SU, har orlov fra uddannelsen, er erklæret studieinaktiv, eller er i lønnet praktik som en del af uddannelsen, jf. SU-lovens § 24, stk. 2.

Det højeste fribeløb på 37.250 kr. (2018-niveau) gælder i måneder, hvor den uddannelsessøgende er uden for uddannelse, ikke har flere klip til en videregående uddannelse og ikke modtager slutlån eller ikke opfylder de grundlæggende betingelser for retten til SU, herunder aldersbetingelsen m.v., jf. SU-lovens § 24, stk. 3. Det højeste fribeløb gælder endvidere i måneder, hvor den uddannelsessøgende ved politiets grunduddannelse eller Kriminalforsorgens uddannelse til fængselsbetjent gennemgår perioder med praktik, der ikke giver ret til uddannelsesstøtte, eller har lønnet orlov fra uddannelsen, jf. SU-lovens § 24, stk. 3, nr. 4.

For uddannelsessøgende, der begynder på eller afslutter en uddannelse i løbet af støtteåret, er det muligt kun at sammenholde egenindkomsten i uddannelsesperioden med summen af fribeløbene i samme periode (uddannelsesfribeløbet). Det følger af SU-lovens § 22 a.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kriminalforsorgen overtager pr. 1. januar 2019 transporten af varetægtsarrestanter i hele Danmark fra politiet. I den forbindelse opretter Kriminalforsorgen en ny uddannelse til transportbetjent. Det er hensigten, at det højeste fribeløb skal kunne tildeles uddannelsessøgende på Kriminalforsorgens uddannelse til transportbetjent, fra det første hold af elever forventes at starte på uddannelsen i september 2018. Uddannelsen varer 2 år og indledes med 3 måneders skoleundervisning, efterfulgt af to lønnede praktikforløb på henholdsvis 9 og 12 måneder i en af Kriminalforsorgens transport- og bevogtningsenheder. Uddannelsen er godkendt som SU-berettigende, og der kan således gives SU i 3 måneder under det teoretiske forløb.

Det foreslås på den baggrund, at det højeste fribeløb på 37.250 kr. (2018-niveau) anvendes i de måneder, hvor den uddannelsessøgende ved transportbetjentuddannelsen er i lønnet praktik, hvor der ikke er ret til uddannelsesstøtte, og i de måneder, hvor den uddannelsessøgende har lønnet orlov fra uddannelsen.

Uddannelsessøgende, der som led i en uddannelse har været i praktik, der ikke giver ret til uddannelsesstøtte, eller har lønnet orlov fra en uddannelse, har efter de gældende regler ret til det mellemste

fribeløb på 19.353 kr. (2018-niveau) i måneder med praktik eller lønnet orlov. De uddannelsessøgende ved Kriminalforsorgens transportbetjentuddannelse vil i praktikperioder modtage en løn, der fastsættes efter aftale mellem Kriminalforsorgen og Fængselsforbundet. Lønnen består af en basisløn og en tillægsdel. Basislønnen er ca. 20.000 kr. (ekskl. bidrag til pension) for ansættelse i provinsen og ca. 21.000 kr. (ekskl. bidrag til pension) for ansættelse i hovedstaden samt et tillæg i praktikperioderne. Tillægssdelen omfatter tillæg samt lokalt aftalte funktionstillæg, kvalifikationstillæg og engangsvederlag. Der ydes tillæg for arbejde på ubekvemme tidspunkter og på søn- og helligdage. Størrelsen af tillægget afhænger af vagternes sammensætning.

Indkomsten i de lønnede praktikperioder vil betyde, at den uddannelsessøgendes egenindkomst – med et fribeløb i praktikperioderne svarende til mellemste fribeløb – som udgangspunkt vil overskride årsfribeløbet. For at undgå krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt støtte som følge af for høj indkomst, vil den uddannelsessøgende derfor være nødt til at fravælge måneder med SU, hvilket ikke har været hensigten med det aftalte lønniveau i praktikperioderne. Med den foreslåede ordning, hvorefter transportbetjenteleverne får det højeste fribeløb i måneder med praktik, vil indtægten i praktikperioderne kunne rummes inden for årsfribeløbet uden fravalg af måneder med SU. Med det nuværende lønniveau vil der også være mulighed for, at transportbetjenteleverne fortsat vil kunne have arbejde af et vist omfang ved siden af studierne.

Med forslaget tages der endvidere hensyn til eventuelle perioder, hvor den uddannelsessøgende har orlov fra uddannelsen, men stadig modtager løn, idet det foreslås, at det højeste fribeløb også skal gælde i disse perioder. Lønnede orlovsperioder vil f.eks. kunne forekomme, hvis den uddannelsessøgende har krav på løn under barsel. I den udstrækning den uddannelsessøgende har orlov i forbindelse med fødsel eller adoption og i den forbindelse har krav på løn, tildeles den pågældende ikke også fødselsklip i SU-systemet.

Transportbetjentelevernes egenindkomst forudsættes opgjort efter SU-lovens almindelige bestemmelser herom.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås, at uddannelsessøgende ved Kriminalforsorgens uddannelse til transportbetjent tildeles det højeste fribeløb i perioder med lønnet praktik. Den foreslåede bestemmelse vil forudsætte mindre it-mæssige justeringer i det allerede eksisterende SU-system med minimale implementeringsomkostninger til følge.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås der givet hjemmel til, at flere krav om tilbagebetaling af SU, der er udbetalt inden for samme støtteår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav med ét stiftelses- og forfaldstidspunkt. Det allerede eksisterende it-system, der understøtter tildeling og udbetaling af SU samt krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SU, understøtter allerede muligheden for at sammenlægge flere krav om tilbagebetaling af SU til ét krav med ét stiftelses- og forfaldstidspunkt. Den foreslåede ændring vil på denne baggrund ikke have implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås der givet hjemmel til, at flere krav om tilbagebetaling af SVU, der er udbetalt inden for samme kalenderår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav med ét samlet stiftelses- og forfaldstidspunkt. Inddrivelse af krav om tilbagebetaling af SVU håndteres i dag manuelt ved oversendelse fra Udbetaling Danmark til RIM. Det er forventningen, at understøttelsen af SVU-området skal automatiseres på et senere tidspunkt, og det forventes, at administrationen af tilbagebetalingskrav også vil indgå heri på tilsvarende vis som på SU-området.

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre minimale økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. august 2018 til den 27. september 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Liberale Studerende, Danske Revisorer, Danske Studerendes Fællesråd, DI, Djøf, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbundet for Offentligt Ansatte, Foreningen af Danske Lægestuderende, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Fængselsforbundet, Ingeniørforeningen IDA, Institut for menneskerettigheder, Kriminalforsorgen, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, LO, Lærerstuderendes Landskreds, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Teknisk Landsforbund, Udbetaling Danmark og Ungdommens Uddannelsesvejledning.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	For så vidt angår adgangen til højeste fribeløb for studerende under uddannelse som transportbetjente, vil lovforslaget medføre minimale implementeringsomkostninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i SU-lovens § 28, udbetales SU med foreløbige beløb i støtteåret. SU'en tildeles med endelige beløb efter støtteårets afslutning. Ved udgangen af et kalenderår sammenholder styrelsen herefter den uddannelsessøgendes egenindkomst i støtteåret med årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet.

Efter SU-lovens § 30, stk. 2, skal foreløbige beløb, der er udbetalt, men ikke kan tildeles endeligt, betales tilbage, herunder f.eks. hvor egenindkomsten overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet.

Der er tre forskellige niveauer af fribeløb. Det følger herefter af SU-lovens § 24, stk. 1, nr. 2, at det laveste fribeløb udgør 12.222 kr. (2018-niveau) for uddannelsessøgende, der modtager SU inden for klippekortet. SU gives inden for klippekortet til videregående uddannelse og til privat uddannelse, jf. SU-lovens § 15.

Det følger videre af SU-lovens § 24, stk. 2, at det mellemste fribeløb udgør 19.353 kr. (2018-niveau). Det mellemste fribeløb gælder i måneder, hvor den uddannelsessøgende har valgt SU og studielån fra, har været indskrevet på en uddannelse, der giver ret til SU, men har haft orlov fra uddannelsen, har været indskrevet ved en uddannelse, der giver ret til uddannelsesstøtte, men ikke har været studieaktiv, eller har været i praktik eller konkret lønnede projektorienterede forløb i udlandet, der ikke giver ret til uddannelsesstøtte.

Det følger videre af SU-lovens § 24, stk. 3, at det højeste fribeløb udgør 37.250 kr. (2018-niveau). Det højeste fribeløb tildeles blandt andet for hver måned i støtteåret eller uddannelsesperioden, hvor den uddannelsessøgende ved politiets grunduddannelse eller Kriminalforsorgens uddannelse til fængselsbetjent gennemgår perioder med praktik, der ikke giver ret til SU, eller har lønnet orlov fra uddannelsen, jf. SU-lovens § 24, stk. 3, nr. 4.

Kriminalforsorgen overtager pr. 1. januar 2019 transporten af varetægtsarrestanter i hele Danmark fra politiet. I den forbindelse opretter Kriminalforsorgen en ny uddannelse til transportbetjent. Uddannelsen

varer 2 år og indledes med 3 måneders skoleundervisning, efterfulgt af to lønnede praktikforløb på henholdsvis 9 og 12 måneder i en af Kriminalforsorgens transport- og bevogtningsenheder.

I perioder med praktik vil de uddannelsessøgende på transportbetjentuddannelsen modtage en løn, der fastsættes efter aftale mellem Kriminalforsorgen og Fængselsforbundet. Basislønnen er ca. 20.000 kr. (ekskl. bidrag til pension) for ansættelse i provinsen og ca. 21.000 kr. (ekskl. bidrag til pension) for ansættelse i hovedstaden.

Indkomsten i de lønnede praktikperioder vil betyde, at den uddannelsessøgendes egenindkomst – med et fribeløb i praktikperioderne svarende til mellemste fribeløb, som er udgangspunktet for perioder med lønnet praktik – som udgangspunkt vil overskride årsfribeløbet.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det derfor, at der i § 24, stk. 3, nr. 4, efter fængselsbetjent indsættes ”transportbetjent”. Det foreslåede medfører, at det højeste fribeløb på 37.250 kr. (2018-niveau) også skal gælde i de måneder, hvor den uddannelsessøgende ved Kriminalforsorgens uddannelse til transportbetjent gennemgår perioder med praktik, der ikke giver ret til uddannelsesstøtte, eller har lønnet orlov fra uddannelsen.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen vil praktiklønnen dermed kunne rummes inden for årsfribeløbet samtidig med, at den uddannelsessøgende fortsat vil kunne have arbejde af et vist omfang ved siden af studierne. Transportbetjenteleverne sidestilles derved også med uddannelsessøgende ved politiets grunduddannelse og Kriminalforsorgens uddannelse til fængselsbetjent.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i SU-lovens § 28, udbetales SU med foreløbige beløb i støtteåret. SU'en tildeles med endelige beløb efter støtteårets afslutning.

Efter SU-lovens § 29, stk. 3, kan foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelserne for tildeling af SU, kræves tilbagebetalt, før den endelige tildeling finder sted.

Uddannelsesstøtte tildeles med endelige beløb på grundlag af oplysninger om den uddannelsessøgendes egenindkomst, forældrenes indkomstgrundlag, studieforhold, anden offentlig støtte, bopælsstatus m.v., jf. SU-lovens § 30, stk. 1.

Efter SU-lovens § 30, stk. 3, skal den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildelingen af uddannelsesstøtten med endelige beløb.

Foreløbige beløb, der er udbetalt, kræves tilbage, hvis den uddannelsessøgende ikke opfylder oplysningspligten. Kravet kan frafaldes helt eller delvis, bl.a. hvis den uddannelsessøgende senere opfylder oplysningspligten, og det fremgår af oplysningerne, at uddannelsesstøtte kan tildeles, jf. SU-lovens § 30, stk. 4.

SU-lovens § 30, stk. 4, angår såvel den uddannelsessøgendes pligt til selv at komme med oplysninger, hvis der sker ændringer i den pågældendes forhold, som pligten til at give oplysninger til brug for den endelige tildeling af støtte, hvis styrelsen efterspørger konkrete oplysninger. Der kan eksempelvis være tale om oplysninger om den uddannelsessøgendes indkomst, studieforhold eller bopælsstatus.

Styrelsen står for tildeling og udbetaling af SU, og rejser eventuelle krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SU, jf. SU-lovens § 41, stk. 1.

Styrelsens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SU stiftes og forfalder som udgangspunkt på udbetalingstidspunktet, idet kravet i princippet kan rejses straks efter udbetaling, hvis det viser sig, at den uddannelsessøgende allerede på udbetalingstidspunktet ikke opfylder betingelserne for at modtage SU. Når der over en periode på flere måneder udbetales SU med urette, stiftes der således en ny fordring

– med sit eget stiftelses- og forfaldstidspunkt – på tilbagebetaling af SU for hver enkelt måned, hvor der udbetales SU med urette.

For krav om tilbagebetaling af SU gælder den almindelige forældelsesfrist på 3 år, der følger af § 3, stk. 1, i forældelsesloven. Forældelsesfristen regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt – svarende til forfaldstidspunktet – med mindre andet følger af andre bestemmelser, jf. § 2, stk. 1, i forældelsesloven. Det følger herefter, at når der over en periode på flere måneder udbetales for meget SU – og hvor der for hver udbetaling opstår en ny fordring med eget stiftelses- og forfaldstidspunkt – vil hver enkelt fordring således også have sit eget forældelsestidspunkt, der som udgangspunkt indtræder 3 år efter hver udbetaling.

Når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, overdrager Udbetaling Danmark styrelsens fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden (RIM), jf. § 2, stk. 3, 1. pkt., i gældsinddrivelsesloven.

Når en fordring på tilbagebetaling af SU overdrages til RIM, indtræder forældelsen tidligst 3 år fra det tidspunkt, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i gældsinddrivelsesloven.

Det har hidtil været styrelsens praksis, at krav om tilbagebetaling af SU for flere måneder, der er rejst efter SU-lovens § 29, stk. 3, eller SU-lovens § 30, stk. 4, rejses som ét samlet krav, hvis kravene vedrører samme støtteår og rejses på samme tidspunkt. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor den uddannelsessøgende ikke har ret til SU i perioden, fordi vedkommende har afbrudt sin uddannelse. Der sammenlægges alene krav, der er rejst efter samme bestemmelse.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at der i SU-loven indsættes en ny § 30 a, hvorefter flere krav om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, der rejses efter § 29, stk. 3, eller efter § 30, stk. 4, og som er udbetalt inden for samme støtteår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav. Stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav vil være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af uddannelsesstøtte, som indgår i tilbagebetalingskravet. Forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet.

Med det foreslåede § 30 a, 1. pkt., kan flere krav om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, der rejses efter § 29, stk. 3, eller efter § 30, stk. 4, og som er udbetalt inden for samme støtteår, lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet krav. Med forslaget vil ét samlet krav bestå af enten flere tilbagebetalingskrav rejst efter § 29, stk. 3, eller flere tilbagebetalingskrav rejst efter § 30, stk. 4. Der vil alene blive sammenlagt krav, der er rejst efter samme bestemmelse. Det vil endvidere være en betingelse, at der er tale om krav, der rejses på samme tidspunkt, når det viser sig, at støttebetingelserne ikke er opfyldt. Det betyder, at hvis styrelsen senere samme år, f.eks. i november måned, skal rejse krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SU for oktober måned, så rejser styrelsen et nyt krav, hvor stiftelses- og forfaldstidspunktet er det tidspunkt, hvor støttemodtageren har SU for oktober måned til sin disposition. Dette krav bliver ikke lagt sammen med krav, der måtte være rejst på et tidligere tidspunkt.

Med det foreslåede § 30 a, 2. pkt., vil stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af uddannelsesstøtte, som indgår i tilbagebetalingskravet. Det vil sige det tidligste tidspunkt, hvor beløbet er til støttemodtagerens disposition. Det betyder, at hvis der f.eks. kræves SU tilbagebetalt for månederne januar, februar og marts i samme kalenderår, vil kravets stiftelses- og forfaldstidspunkt regnes fra det tidspunkt, hvor støttemodtageren har SU for januar måned til sin disposition.

Det foreslås endvidere i § 30 a, 3. pkt., at forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet. Dette medfører, at forældelsen for de krav, der faktisk rejses, regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet, som med forslaget er udbetalingstidspunktet for den første

udbetaling, der er indeholdt i kravet. Dette betyder, at forældelsen af de senest udbetalte rater vil indtræffe tidligere end ellers.

Sammenlagte krav vil – som for enkeltstående krav – først blive forrentet fra den første i den måned, der følger 2 måneder efter, at det sammenlagte krav om tilbagebetaling af fremsat. Der vil således ikke blive tilskrevet renter af kravet, før alle udbetalinger af støtte, der er indeholdt i kravet, faktisk er blevet udbetalt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af § 12, stk. 1 og 2, i SVU-loven, at SVU gives som tilskud til dækning af den uddannelsessøgendes leveomkostninger for en periode, der svarer til den normerede uddannelsestid, og at SVU kan gives til uddannelse i sammenlagt mindst 1 uge omregnet til heltid og sammenlagt højst i de perioder, der er nævnt i SVU-lovens § 5, stk. 1, og § 9, stk. 1.

Efter SVU-lovens § 5, stk. 1, kan SVU gives til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse inden for et samlet støttesystem (klippekort til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse) på højst 40 uger omregnet til heltid. SVU til videregående uddannelse gives efter et begrænset støttesystem på højst 40 uger på heltid, jf. SVU-lovens § 9, stk. 1.

Det fremgår af SVU-lovens § 13, stk. 1-3, at SVU beregnes som et beløb pr. uge afhængigt af hvilken type uddannelse, den uddannelsessøgende gennemgår. Således fremgår det bl.a. af lovens § 13, stk. 2, at SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse ved heltidsuddannelse udgør et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt. Efter SVU-lovens § 13, stk. 3, udgør SVU til videregående uddannelse et beløb pr. uge svarende til 60 pct. af fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

SVU tildeles på baggrund af en beregnet ugentlig uddannelsestid, jf. SVU-lovens § 13, stk. 4.

Det er en betingelse for at modtage SVU, at den uddannelsessøgende har deltaget i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter. Ophører den uddannelsessøgende med at deltage i en planlagt uddannelse, bortfalder SVU for den resterende del af uddannelsen med udgangen af den kalenderuge, hvori den uddannelsessøgende er holdt op. Det følger af SVU-lovens § 14, stk. 1.

Den uddannelsessøgende skal betale SVU samt tilskud til deltagerbetaling tilbage, hvis betingelserne for SVU ikke er opfyldt, og den uddannelsessøgende vidste eller burde vide dette. Det følger af SVU-lovens § 16, stk. 1.

Styrelsen står for tildeling og udbetaling af SVU, og rejser eventuelle krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SVU. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af SVU. Det fremgår af SVU-lovens § 16, stk. 3.

Styrelsens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SVU stiftes og forfalder som udgangspunkt på udbetalingstidspunktet, idet kravet i princippet kan rejses straks efter udbetaling, hvis det viser sig, at den uddannelsessøgende allerede på udbetalingstidspunktet ikke opfylder betingelserne for at modtage SVU. Når der over en periode på flere måneder udbetales SVU med urette, stiftes der således en ny fordring – med sit eget stiftelses- og forfaldstidspunkt – på tilbagebetaling af SVU for hver enkelt måned, hvor der udbetales SVU med urette.

For krav om tilbagebetaling af SVU gælder den almindelige forældelsesfrist på 3 år, der følger af § 3, stk. 1, i forældelsesloven. Forældelsesfristen regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt – svarende til forfaldstidspunktet – med mindre andet følger af andre bestemmelser, jf. § 2, stk. 1, i forældelsesloven. Det følger herefter, at når der flere gange udbetales for

meget SVU – og hvor der for hver udbetaling opstår en ny fordring med eget stiftelses- og forfaldstidspunkt – vil hver enkelt fordring således også have sit eget forældelsestidspunkt, der som udgangspunkt indtræder 3 år efter udbetalingen af hver enkelt SVU-udbetaling.

Når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, overdrager Udbetaling Danmark styrelsens fordringer til RIM, jf. § 2, stk. 3, 1. pkt., i gældsinddrivelsesloven.

Når en fordring på tilbagebetaling af SVU overdrages til RIM, indtræder forældelsen tidligst 3 år fra det tidspunkt, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i gældsinddrivelsesloven.

Det har hidtil været styrelsens praksis, at krav om tilbagebetaling af SVU for flere måneder, der er rejst efter SVU-lovens § 16, stk. 2, rejses som ét samlet krav, hvis kravene vedrører samme støtteår og rejses på samme tidspunkt. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor den uddannelsessøgende ikke har ret til SVU i perioden, fordi vedkommende har afbrudt sin uddannelse.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås det, at der i SVU-lovens § 16 indsættes et nyt *stk. 5*, der giver hjemmel til, at flere krav om tilbagebetaling af SVU, der er rejst efter *stk. 1*, og som er udbetalt inden for samme kalenderår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav. Stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav vil være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af SVU, som indgår i tilbagebetalingskravet. Forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet.

Med det foreslåede § 16, *stk. 5, 1. pkt.*, kan flere krav om tilbagebetaling af SVU, der rejses efter *stk. 1*, og som er udbetalt inden for samme kalenderår, lægges sammen og kræves tilbagebetalt som et samlet tilbagebetalingskrav. Det vil være en betingelse, at der er tale om krav, der rejses på samme tidspunkt, når det viser sig, at støttebetingelserne ikke er opfyldt. Det betyder, at hvis styrelsen senere samme år, f.eks. i november måned, skal rejse krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt SVU for oktober måned, så rejser styrelsen et nyt krav, hvor stiftelses- og forfaldstidspunktet er det tidspunkt, hvor støttemodtageren har SVU for oktober måned til sin disposition. Dette krav bliver ikke lagt sammen med krav, der måtte være rejst på et tidligere tidspunkt.

Med det foreslåede § 16, *stk. 5, 2. pkt.*, vil stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af SVU, som indgår i tilbagebetalingskravet. Det vil sige det tidligste tidspunkt, hvor beløbet er til støttemodtagerens disposition. Det betyder, at hvis der f.eks. kræves SVU tilbagebetalt for perioden fra januar til marts i samme kalenderår, vil kravets stiftelses- og forfaldstidspunkt regnes fra det tidspunkt, hvor støttemodtageren har SVU fra januar måned til sin disposition.

Det foreslås endvidere i § 16, *stk. 5, 3. pkt.*, at forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet. Dette medfører, at forældelsen for de krav, der faktisk rejses – regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet, som med forslaget er udbetalingstidspunktet for den første udbetaling, der er indeholdt i kravet. Dette betyder, at forældelsen af de senest udbetalte rater vil indtræffe tidligere end ellers.

Sammenlagte krav vil – som for enkeltstående krav – først forrentes fra den første i den måned, der følger 2 måneder efter, at det sammenlagte krav om tilbagebetaling af fremsat. Der vil således ikke blive tilskrevet renter af kravet, før alle udbetalinger af støtte, der er indeholdt i kravet, faktisk er blevet udbetalt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til § 3

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslås med *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 1, har virkning for beregning af årsfribeløbet eller

uddannelsesfribeholdet ved den endelige tildeling, jf. SU-lovens § 22 og § 22 a, fra støtteåret 2018. Det betyder, at det højeste fribehold skal kunne tildeles uddannelsessøgende på Kriminalforsorgens uddannelse til transportbetjent, allerede når det første hold af elever forventes at starte på uddannelsen i september 2018.

Det foreslås med *stk.* 3, at lovens § 1, nr. 2, og § 2 har virkning for krav om tilbagebetaling af støtte, der vedrører udbetalinger af støtte for kalenderåret 2019 og derefter.

Krav om tilbagebetaling af støtte, der vedrører udbetalinger af støtte for 2018 og tidligere, vil blive administreret efter den hidtil gældende praksis.

SU-loven og SVU-loven, der ændres med dette lovforslag, gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Derfor skal denne lov heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 1565 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 24. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Højeste fribeløb udgør 35.180 kr. (2013-niveau) for hver måned i støtteåret eller uddannelsesperioden, hvor den uddannelsessøgende

1-3) ---

4) ved politiets grunduddannelse eller Kriminalforsorgens uddannelse til fængselsbetjent gennemgår perioder med praktik, der ikke giver ret til uddannelsesstøtte, eller har lønnet orlov fra uddannelsen,

5-9) ---

Stk. 4-11. ---

1. I § 24, *stk. 3, nr. 4*, indsættes efter »fængselsbetjent«: »eller transportbetjent«.

2. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Flere krav om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, der rejses efter § 29, *stk. 3*, eller § 30, *stk. 4*, og som er udbetalt inden for samme støtteår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav. Stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav vil være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af uddannelsesstøtte, som indgår i tilbagebetalingskravet. Forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet.«

§ 2

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 1693 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

§ 16. ---

Stk. 2-4. ---

1. I § 16 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Flere krav om tilbagebetaling af SVU, der rejses efter *stk. 1*, og som er udbetalt inden for samme kalenderår, kan lægges sammen og kræves tilbagebetalt som ét samlet tilbagebetalingskrav. Stiftelses- og forfaldstidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav vil være det tidligste tidspunkt for udbetalingen af SVU, som indgår i tilbagebetalingskravet. Forældelsestidspunktet for det samlede tilbagebetalingskrav regnes fra stiftelses- og forfaldstidspunktet.«

Stk. 5 bliver herefter *stk. 6*.

Stk. 5. ---